Αυτόνομες παρεμβάσεις

12

Φλεβάρης 2007

Οι Αυτόνομες Παρεμβάσεις πραγματοποιούνται στα Γιάννενα (plebe canaglia) και την Αθήνα (lost solidarios). Τα κείμενα που περιλαμβάνονται στη σειρά «Αυτόνομες Παρεμβάσεις» αποτελούν προϊόντα των συναντήσεων των Α.Π., εκτός από όσα φέρουν την υπογραφή του συντάκτη τους.
Για επικοινωνία:
aut_par@yahoo.gr

Στις 12/12/2006 η επιχείρηση ΛΕΦΑ των αδελφών Αλεξίου στα Γιάννενα απέλυσε έναν εργάτη γιατί διεκδίκησε (άκου να δεις!) να πληρώνεται με βάση την συλλογική σύμβαση βιοτεχνίας μετάλλου και την πληρωμή των υπερωριών και των Σαββάτων με βάση τις συμβάσεις εργασίας.

Αυτό είναι που λένε τα αφεντικά... ...δώρο Χριστουγέννων!!

Στις 14 Γενάρη 2007 στην Κόνιτσα μαζεύτηκαν διάφορα φασισταριά, με αφορμή την επέτειο της μάχης που έγινε εκεί κατά την διάρκεια του εμφυλίου. Η φασιστοσύναξη έγινε για να τελεστεί «μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των ηρωικώς αγωνισθέντων και ενδόξως πεσόντων του εθνικού μας στρατού και της ενδόξου βασιλικής χωροφυλακής, των ανδρών των ΜΑΥ, υπό του ξενοκίνητου κομμουνιστοσυμμοριτισμού». Όπως καταλαβαίνετε από το παραπάνω απόσπασμα της πρόσκλησης του συλλόγου ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ «Ν. Ζέρβας», πρόκειται για μπουμπούκια Ά κατηγορίας... Απόγονοι χιττών και ταγματασφαλιτών, σαλταρισμένοι παππούδες, ξεφτίλες πατριώτες και νοσταλγοί των ναζί. Κι όμως παρέα με αυτά τα τσόφλια βρίσκονταν και διάφορες «εξέχουσες προσωπικότητες». Οι βουλευτές Ιωαννίνων της ΝΔ Αντώνης Φούσας, Κων/νος Τασούλας και Σταύρος Καλογιάννης (ο οποίος είναι και υφυπουργός), ο πρώην νομάρχης Δημήτρης Γύρας, ο μητροπολίτης Κόνιτσας, ο εκδότης της εφημερίδας «Πρωινά Νέα» και κοινοτάρχης του νησιού της λίμνης Ιωαννίνων Γ. Τζιαφάς, εκπρόσωποι της «Ένωσης Βασιλοφρόνων», του ΛΑΟΣ, της Εθνικής Συμμαχίας Ιωαννίνων και Άρτας καθώς και της ΣΦΕΒΑ.

Σε όλους αυτούς ένα πράγμα έχουμε να πούμε...

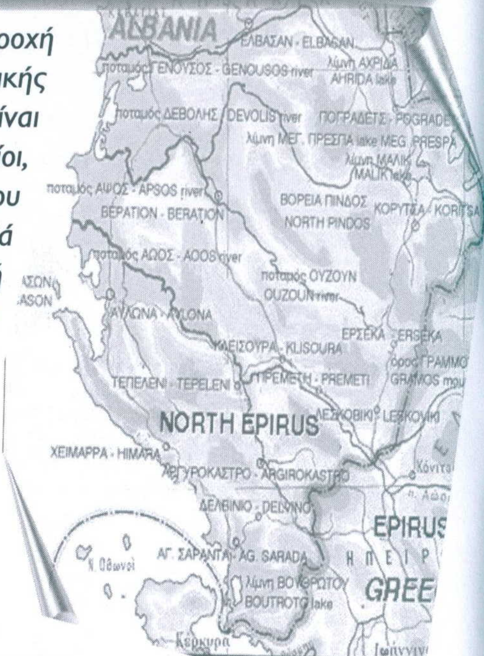
**ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΟΥΦΑΛΕΣ ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ
ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΘΑ ΣΑΣ ΡΙΞΟΥΜΕ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΑ!**

Δευτέρα 11/12/2006, στο δρομολόγιο του αστικού ΚΤΕΛ Πανεπιστήμιο-Πέραμα συνέβη ακόμα ένα «μεμονωμένο» περιστατικό ρατσιστικής βίας στα Γιάννενα. *Στις μπροστινές θέσεις καθόταν μια μετανάστρια με την 7χρονη κόρη της. Σε μια από τις στάσεις ανέβηκε στο λεωφορείο μια γνωστή του οδηγού και ο οδηγός απαίτησε με έντονο ύφος από την μετανάστρια να σηκώσει την κόρη της για να κάτσει η γνωστή του. Η μετανάστρια βρήκε το θάρρος να του απαντήσει ότι δεν έχει δικαίωμα να της μιλάει με αυτόν τον τρόπο. Τότε το συγκεκριμένο κάθαρμα άρχισε να την βρίζει και να της λέει. «Ήρθες από την Αλβανία και θα μου πεις πως θα κάνω την δουλειά μου; Δε ντρέπεσαι; Δώσε μου το διαβατήριο σου». Λίγο αργότερα και ενώ το παιδί έκλαιγε, ο οδηγός σηκώθηκε και άρχισε να χτυπάει τη μετανάστρια. Η γυναίκα και η κόρη της κατάφεραν να απομακρυνθούν με τη βοήθεια δύο επιβατών, ενώ οι υπόλοιποι παρακολουθούσαν απαθείς.*

Κατά τη διάρκεια της πορείας του Πολυτεχνείου στα Γιάννενα, στη Δωδώνης, στο ύψος της στρατολογίας ήταν παραταγμένες από τη μια μεριά του δρόμου 2 διμοιρίες ντόπια (όπως τα κρέατα) ΜΑΤ και από την άλλη μια ομάδα ΟΠΚΕ. Όταν στο συγκεκριμένο σημείο έφτασαν το μπλοκ της Α.Κ. και το μπλοκ αναρχικών – αντιεξουσιαστών – αυτόνομων, οι μπάτσοι άρχισαν να κινούνται παράλληλα στα δύο μπλοκ και τα «συνόδευσαν» προκαλώντας, μέχρι την ολοκλήρωση της πορείας. Νέα μπατσικά ήθη στα Γιάννενα, *αφού με εξαιρέσεις τις καταλήψεις και τις πορείες για το Ξενία και την πλατεία, η συνηθισμένη τακτική τους ήταν τα ΜΑΤ να βρίσκονται πίσω από τη νομαρχία και στο μπατσομέγαρο. Πλέον όμως η παρουσία ΜΑΤ και ΟΠΚΕ σε συγκεντρώσεις και πορείες γίνεται συχνότερη και προκλητικότερη, όπως στις δύο πορείες αλληλεγγύης στο Γ. Καλαϊτζίδη του φόρουμ και της Α.Κ., όπου είχαν περικυκλώσει τις πορείες, αλλά και στη συγκέντρωση των κατοίκων της περιοχής του Ελληνικού ενάντια στον Χ.Υ.Τ.Α. στα γραφεία της περιφέρειας, όπου οι μπάτσοι ήταν περισσότεροι από τους συγκεντρωμένους. Αποκορύφωμα ήταν όταν στην πορεία αλληλεγγύης στους 3 συλληφθέντες της πορείας του ΕΚΦ από αλληλέγγυους/ες, κατά τη διάρκεια της οποίας πετάχτηκαν μπογιές στα γραφεία της Ν.Δ., εμφανίσθηκαν ΜΑΤ από το πουθενά που περικύκλωσαν την πορεία και απείλησαν με συλλήψεις, λέγοντας χαρακτηριστικά «ή θα μας δώσετε 5 άτομα για τις φθορές ή θα σας μαζέψουμε όλους (!)». Τελικά συλλήψεις δεν έγιναν, καθώς η πορεία, παρά την ασφυκτική πίεση, κατάφερε να επιστρέψει συντονισμένα στο χώρο της προσυγκέντρωσης.*

(…και ενώ είχαμε πάρει τον δρόμο για το τυπογραφείο, στις 31/1/2007 στη φοιτητική πορεία έγιναν συγκρούσεις με πετροπόλεμο και χημικά και την επόμενη μέρα η πορεία διαμαρτυρίας για τα γεγονότα πραγματοποιήθηκε υπό την ασφυκτική παρουσία πολλών διμοιριών ΜΑΤ. Στα γεγονότα αυτά

ΕΧΩ ΜΙΑ ΑΔΕΡΦΗ ΚΟΥΚΛΙΤΣΑ ΑΛΗΘΙΝΗ...

Το Νοέμβρη το ελληνικό κράτος αποφάσισε την παροχή ελληνικής υπηκοότητας στους κατοίκους «ελληνικής καταγωγής» της νότιας αλβανίας., αυτούς που είναι περισσότερο γνωστοί ως βορειοηπειρώτες. Οι τελευταίοι, από το 1998, έχουν πάρει από το ελληνικό κράτος περίπου 250.000 κάρτες ομογενών είτε διέμεναν στην ελλαδά είτε στην αλβανία. Σε αυτή την περιβόητη ελληνική μειονότητα και τον ρόλο της έχουμε αναφερθεί ξανά στο παρελθόν (τ.9 «η μαμά πατρίδα δεν ξεχνά»).

Το ελληνικό κράτος από τους βαλκανικούς πολέμους και ακόμα νωρίτερα, μέχρι σήμερα, ποτέ δεν έκρυψε τις βλέψεις του για το νότιο τμήμα του (σημερινού) αλβανικού κράτους. Αυτό που με περισσό θράσος συνεχίζουν να αποκαλούν βόρεια Ήπειρο και να αναπολούν τις περιόδους που βρέθηκε υπό την κατοχή ελληνικού στρατού. Ιδιαίτερα μετά τη λήξη του Γ΄ παγκόσμιου (ψυχρού) πολέμου και την κατάρρευση των καθεστώτων στην ανατολική ευρώπη οι ορέξεις του ελληνικού κράτους για την περιοχή των βαλκανίων ξανάνοιξαν, μετά από σχεδόν 45 χρόνια φαινομενικής ισορροπίας και ακινησίας.

Οι βασικοί στόχοι και οι κύριες βλέψεις του ελληνικού κράτους δεν αλλάζουν, μόνο που κατά περιόδους ακολουθεί διάφορες τακτικές και στρατηγικές για την επίτευξή τους. Ένα διαχρονικό και ισχυρό όπλο που διαθέτει η ελλάδα, είναι η ύπαρξη της ελληνικής μειονότητας στο νότο της αλβανίας. Έτσι μόνο τυχαία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί η χρονική συγκυρία της απόφασης για την παροχή της ελληνικής υπηκοότητας. Η ελλάδα αναβαθμίζει και ενεργοποιεί ένα πανίσχυρο όπλο, τη στιγμή που οι διακρατικοί ανταγωνισμοί στα βαλκάνια οξύνονται.

Εν αναμονή των εξελίξεων στο κόσσοβο, η ελλάδα ως το μεγάλο αφεντικό των βαλκανίων υποβάλει προτάσεις και σχέδια για το μελλοντικό καθεστώς της περιοχής και προβάλει διαφόρων ειδών αξιώσεις. Η ελλάδα μαζί με τη βουλγαρία, τη ρουμανία και τη σλοβακία έχουν καταθέσει κοινό σχέδιο για το κόσσοβο, που προβλέπει να βρίσκεται υπό καθεστώς διεθνούς επιτήρησης-κηδεμονίας (χωρίς στρατό και εξωτερική πολιτική). Ένα άλλο ελληνικό σχέδιο προτείνει τη δημιουργία αυτόνομης ορθόδοξης μοναστηριακής κοινότητας στο βόρειο κόσσοβο, εκεί που βρίσκονται τα ορυχεία και οι σέρβοι κάτοικοι επιδιώκουν την ένωση με τη Σερβία.

Οι δυο αυτές ελληνικές προτάσεις είναι γνήσια τέκνα των ελληνικών think tank (δεξαμενών σκέψης), που παίζουν σημαντικότατο ρόλο στο σχεδιασμό της εξωτερικής πολιτικής του ελληνικού κράτους. Και για του λόγου το αληθές, ορίστε: το Ινστιτούτο Αμυντικών Αναλύσεων (του υπουργείου εθνικής άμυνας) στο υπόμνημά του «Οι πρόσφατες εξελίξεις σχετικά με το αλβανικό στοιχείο στο Κοσσυφοπέδιο και στην Π.Γ.Δ.Μ.» (τεύχος

34, 7/1/2005)αναφέρει: Στην περίπτωση καντονοποίησης του Κοσσυφοπεδίου (η Ελλάδα) να προσπαθήσει να αποφύγει είτε τη δημιουργία ανεξάρτητου αλβανικού κρατιδίου, είτε την ένωσή του με την Αλβανία». Ακόμη καθαρότερα οι επιδιώξεις του ελληνικού κράτους αποτυπώνονται σε τηλεοπτική συνέντευξη του Ε. Κωφού, ο οποίος είναι σύμβουλος του ΕΛΙΑΜΕΠ σε βαλκανικά θέματα. (Το ΕΛΙΑΜΕΠ άλλο ένα σημαντικό ελληνικό think tank υποβάλλει τις προτάσεις του στα υπουργεία εξωτερικών και εθνικής άμυνας). Τι είπε λοιπόν ο σύμβουλος;

«...η πρώτη πρόταση στηρίζεται στη ενεργοποίηση ενός παλιού θεσμού, που μέχρι σήμερα ισχύει στον ΟΗΕ, τα Συμβούλια Κηδεμονιών(...). Έτσι βλέπουμε το Κόσσοβο κάτω από καθεστώς κηδεμονίας, ίσως της ΕΕ. Η δεύτερη πρόταση προβλέπει τη δημιουργία μιας Μοναστικής Ορθόδοξης κοινότητας του Κοσσυφοπεδίου. Αυτή η πρόταση χρησιμοποιεί σαν βάση το καθεστώς αυτοδιοίκησης που ισχύει για το Άγιον Όρος. Κάτι ανάλογο θα μπορούσε να γίνει για τα μοναστήρια στο Κοσσυφοπέδιο και βέβαια με προϋπόθεση την προστασία των δικαιωμάτων της σέρβικης μειονότητας».

Βλέπουμε έτσι ότι « η φτωχή πλην τίμια Ελλάς, η εξαρτημένη από τις μεγάλες δυνάμεις, η ψωροκώσταινα» ... είναι το αφεντικό των βαλκανίων και δεν ξεχνά τους σέρβους «ομόδοξους αδελφούς». Οι ελληνικές επιχειρήσεις κάνουν πάρτυ λεηλασίας στα βαλκάνια, παρέα με τους σχεδόν 2000 στρατιώτες του ελληνικού στρατού, που βρίσκονται στη βοσνία από το '95, την αλβανία από το'97, το κόσσοβο από το '99, τη μακεδονία από το 2001 στα πλαίσια «ειρηνευτικών αποστολών» λένε αυτοί, ως δυνάμεις (μιας ιδιότυπης) κατοχής λέμε εμείς.

Πώς όμως συνδέονται οι εξελίξεις στο κόσσοβο με την παροχή της ελληνικής υπηκοότητας στους βορειοηπειρώτες;

Το ελληνικό κράτος έχει υπονοήσει, αλλά και από επίσημα χείλη δηλώσει προς όλους τους ενδιαφερόμενους και κυρίως προς την αλβανία, πως αν το κόσσοβο ανεξαρτητοποιηθεί, τότε αυτόματα θα ανοίξει το ζήτημα της βορείου ηπείρου.

Δεν πιστεύουμε πως στην παρούσα φάση η ελλάδα επιθυμεί τον διαμελισμό της αλβανίας και την προσάρτηση του νότιου κομματιού της. Αυτό που θέλει είναι να διατηρήσει και να ενισχύσει τον ηγεμονικό της ρόλο στα βαλκάνια και τη νοτιοανατολική ευρώπη. Το μοναδικό κράτος των βαλκανίων που είναι μέλος του ΝΑΤΟ 55 χρόνια, της ΕΕ 27 και μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ παίζει και με αυτά τα όπλα, εκτός από την οικονομική και στρατιωτική διείσδυση, στους διακρατικούς ανταγωνισμούς της περιοχής. Επιπλέον έχει και τη μειονότητα στον αλβανικό νότο, τη σημασία της οποίας όλοι αντιλαμβανόμαστε, αφού ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνουν ξένες εθνικές κοινότητες μέσα στα όρια των κρατών που έχουν στηριχτεί σε παραμύθια καθαρών εθνικών ταυτοτήτων και περιοχών...

Οι πορείες των βαλκανικών κρατών προς την ΕΕ και το ΝΑΤΟ περνάνε (και) από την ελλάδα, κάτι που διάφοροι έλληνες αξιωματούχοι, από προέδρους της δημοκρατίας, πρωθυπουργούς, υπουργούς, βουλευτές και όχι μόνο, δηλώνουν ευθαρσώς. Έτσι το ελληνικό κράτος διαπραγματεύεται από θέση ισχύος ή καλύτερα εκβιάζει, αποκομίζοντας «κέρδη». Η αναθεώρηση του αλβανικού συντάγματος που επιτρέπει τη διπλή υπηκοότητα

είναι αποτέλεσμα τέτοιου είδους πιέσεων. Ακριβώς αυτά δήλωσε στη βουλή ο βουλευτής Ιωαννίνων του ΠΑΣΟΚ Μιχάλης Παντούλας. «Οι διπλωματικές δυνατότητες που έχει στη διάθεσή της η Ελλάδα (μέλος της ΕΕ, του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και των άλλων διεθνών οργανισμών) μπορούν να διασκεδάσουν απολύτως τους φόβους για ενδεχόμενες κινήσεις αμφισβήτησης και ακύρωσης από την αλβανική πλευρά. Η Ελλάδα έχει τη δύναμη να διασφαλίσει πλήρως το αυτονόητο δικαίωμα της χορήγησης ελληνικής υπηκοότητας στους ομογενείς Έλληνες της Αλβανίας. Να το κάνουμε τώρα και μάλιστα με ομόφωνη απόφαση». (Ηπειρώτικη Πέννα, 13/11/2006) Επίσης επικαλέστηκε και τις δηλώσεις του Παπούλια στην Δερβίτσανη Αργυρόκαστρου κατά την τελευταία επίσκεψή του στην αλβανία. «Η ευρωπαϊκή προοπτική της Αλβανίας περνάει υποχρεωτικά από την Ελλάδα» είπε ο πασοκοπατριώτης πρόεδρος της δημοκρατίας. Δηλαδή πήγε στην αλβανία και τους είπε πως αν θέλουν ευρώπη, η ελλάδα θέλει ανταλλάγματα. Αυτό λέγεται ελληνική εξωτερική πολιτική και στην καθομιλουμένη νταβατζιλίκι. Ο Κάρολας επανήλθε δριμύτερος, αυτή τη φορά εντός συνόρων από την κοπή της πίτας της πανηπειρωτικής ομοσπονδίας ελλάδος «Η Ελλάδα υποστηρίζει σταθερά και θερμά την ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας, η οποία για να ολοκληρωθεί προϋποθέτει πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων της ελληνικής εθνικής μειονότητας». (Πρωινός Λόγος, 29/1/2007)

Ασφαλώς η στρατηγική του ελληνικού κράτους έχει διαφοροποιηθεί σε σχέση με τις αρχές της δεκαετίας του '90. Τότε που ο αλβανός πρωθυπουργός Ραμίζ Αλία δήλωνε (2/1/92): «Το διεθνές σκηνικό και οι εξελίξεις εδώ στην Αλβανία, άνοιξαν την όρεξη σε κάποιους πολιτικούς κύκλους στην Ελλάδα να απλώσουν τα δάχτυλά τους περισσότερο από ότι επιτρέπεται». Η απάντηση του ελληνικού κράτους ήρθε 11 μέρες αργότερα (13/1/92) από τον πρέσβη Μ. Δούντα. «Αν συμβεί κάτι και διαλυθεί η Αλβανία, τότε βεβαίως αναβιώνουν έντονα τα συμφέροντα της Ελλάδας, τα οποία θα διεκδικήσει». Στο ίδιο μοτίβο οι περιοδείες την περίοδο '91-'93 του υπουργού εξωτερικών Σαμαρά στη νότιο αλβανία, για να τονώσει το φρόνημα της ελληνικής μειονότητας. Αφού το φρόνημα τονώθηκε, στις 10/4/94 μια παρακρατική οργάνωση, από αυτές που τόσο καλά γνωρίζουν να στήνουν οι ελληνικές μυστικές υπηρεσίες παρέα με πολιτικούς και εκκλησία, το Μ.Α.Β.Η. (Μέτωπο Απελευθέρωσης Βορείου Ηπείρου) εφόρμησε από την ελλάδα και επιτέθηκε σε αλβανικό συνοριακό φυλάκιο. Οι έλληνες παραστρατιωτικοί σκότωσαν 2 και τραυμάτισαν 3 αλβανούς στρατιώτες και έκλεψαν όπλα. Την ίδια μέρα, με προκήρυξη κηρύχθηκε η έναρξη της απελευθέρωσης της βορείου ηπείρου. Αργότερα σε μία ιδιαίτερα φαντασμαγορική και ταυτόχρονα σιωπηλή στροφή τακτικής του ελληνικού κράτους, οι παρακρατικοί συνελήφθησαν και αθωώθηκαν (και για να μην ξεχνιόμαστε, ένας από τους δικηγόρους υπεράσπισης των παρακρατικών ήταν ο σημερινός δήμαρχος Ιωαννίνων).

Από τότε κύλησε πολύ νερό (ή μήπως αίμα;) στο βαλκανικό αυλάκι...

Ο ελληνικός στρατός πάτησε πόδι στην αλβανία τον Απρίλιο του '97, ως εγγυητής της τάξης και της ασφάλειας. Τάξη και ασφάλεια απαραίτητες για τις ελληνικές επιχειρήσεις που αλωνίζουν στην αλβανία. Ο ελληνικός στρατός είναι ήδη εκεί, αλλά και λίγο πιο κάτω. Η διάταξη των στρατιωτικών δυνάμεων του ελληνικού κράτους μεταβάλλεται, δίνοντας βάρος στα βόρεια σύνορα Δεν λέμε ότι τα ελληνικά τανκς έχουν ανάψει τις μηχανές, αλλά ότι οι οδηγοί είναι στις θέσεις τους και τα όπλα γεμάτα ...για κάθε ενδεχόμενο.

***Εκτός από τις γιαννιώτικες εφημερίδες που αναφέρονται, στοιχεία

Ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα θέσουμε ως υπόθεση εργασίας.

Το Μάρτη του 2004 ξέσπασαν ταραχές στο κόσσοβο ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Οι περήφανοι έλληνες στρατιώτες, με τη μετέπειτα δικαιολογία της υπεράσπισης ορθόδοξων μνημείων, δεν δίστασαν να πυροβολήσουν στο ψαχνό τους αλβανόφωνους.

Ιδού και η υπόθεση: αφού οι έλληνες στρατιώτες δεν διστάζουν να πυροβολήσουν ανθρώπους στο κόσσοβο για να υπερασπιστούν ορθόδοξα μνημεία, σε μια ενδεχόμενη κρίση στον αλβανικό νότο ο ελληνικός στρατός που βρίσκεται στην αλβανία άλλα και στην από εδώ μεριά των συνόρων, τι είναι ικανός να κάνει για να υπερασπιστεί τους έλληνες πλέον υπηκόους;;;

Οι αρχηγοί των αστυνομιών παρέα με άλλους αρχίμπατσους του ελληνικού και του αλβανικού κράτους είχαν συνάντηση εργασίας στα Γιάννενα στις 19-20/11/2006, στην οποία πήραν διάφορες αποφάσεις, κυρίως γύρω από το θέμα της φύλαξης των συνόρων. Τα κύρια σημεία ήταν τα εξής:

1) Η χαρτογράφηση της συνοριακής γραμμής και από τις δύο πλευρές σε μήκος 246 χιλιομέτρων.

2) Η τοποθέτηση παρατηρητηρίων στις δύο πλευρές των συνόρων, μετά από κοινό σχεδιασμό.

3) Εναέρια κατόπτευση όλης της συνοριακής γραμμής. Η εκπαίδευση των αλβανών πιλότων θα γίνεται από έλληνες(!) και ο σταθμός των ελικοπτέρων θα είναι στο αεροδρόμιο των Ιωαννίνων.

4) Εντατικοποίηση των ελέγχων στα σημεία εισόδου και εξόδου.

5) Η εκπαίδευση των αξιωματικών της αλβανικής αστυνομίας από έλληνες μπάτσους για την εξέταση ταξιδιωτικών εγγράφων, εγγράφων οχημάτων και χαρτονομισμάτων.

Ουσιαστικά ο στόχος του ελληνικού κράτους για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο και την επιτήρηση των συνόρων του, σε συνδυασμό με τις πιέσεις που δέχεται η αλβανία από την ευρωπαϊκή ένωση, με πρόσχημα την καταπολέμηση της εγκληματικότητας (που ως εγκλήματα τσουβαλιάζονται το εμπόριο όπλων, ναρκωτικών... και οι μετανάστες!), οδήγησαν σε αυτή τη συμφωνία. Όπως φαίνεται κι από τα συμφωνηθέντα, η ελλάδα βρίσκεται σε θέση ισχύος και εξυπηρετεί τα συμφέροντά της με τον καλύτερο

Η πρόσφατη κρίση στις σχέσεις της ρωσίας με την ουκρανία και την λευκορωσία και η συνακόλουθη ανασφάλεια στον τομέα του εφοδιασμού με φυσικό αέριο, καθώς και η αύξηση των τιμών, έστρεψαν το ενδιαφέρον των ευρωπαϊκών εταιριών ηλεκτρισμού στα πλούσια κοιτάσματα λιγνίτη και άνθρακα των βαλκανίων. Τα κοιτάσματα του κοσσόβου είναι τα μεγαλύτερα της ευρώπης (10 δις. τόνοι περίπου). Για την εκμετάλλευση τους ενδιαφέρονται πολλές εταιρίες, αφού κρίνονται ιδιαίτερα σημαντικά και κερδοφόρα, όχι μόνο λόγω της ποσότητάς τους άλλα και του χαμηλού κόστους εξόρυξης και της υψηλής τους απόδοσης. Στην τελική φάση του διαγωνισμού που διενεργήθηκε για την εκμετάλλευση του κοιτάσματος, έχουν προκριθεί 4 εταιρίες μεταξύ των οποίων και η ΔΕΗ, η οποία είναι η 2η λιγνιτοπαραγωγός επιχείρηση της ευρώπης και θεωρείται φαβορί. Στα πλαίσια του διαγωνισμού οι υποψήφιοι διεκδικούν την δημιουργία λιγνιτορυχείου για την τροφοδοσία των νέων μονάδων ηλεκτροπαραγωγής, την κατασκευή ενός σταθμού ηλεκτροπαραγωγής ισχύος 1800-2100 MW και την αναβάθμιση ενός παλιού θερμοηλεκτρικού σταθμού. Έτσι όπως είναι ολοφάνερο, μόνο τυχαία δεν είναι τα σχέδια του ελληνικού κράτους για το κόσσοβο καθώς και η παρουσία του ελληνικού στρατού εκεί...

αντλήθηκαν από τον καθεστωτικό τύπο, καθώς από αντικαθεστωτικά έντυπα***

ΣΤΗΝ ΑΜΑΡΥΝΘΟ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ ΕΙ

Ο βιασμός της 16χρονης μετανάστριας στην Αμάρυνθο από 4 έλληνες (και 3 ελληνίδες που παρακολουθούσαν και βιντεοσκοπούσαν) είναι γεγονός. Ένα γεγονός που δε μπορεί και δεν πρέπει να αμφισβητηθεί από κανέναν. Διότι κάθε τοποθέτηση τεχνικού ή ντετεκτιβίστικου τύπου (πόσοι ήταν, πού έγινε, τι ώρα, αν φώναξε, αν είχε σημάδια, που πήγε το βίντεο κ.τ.λ) θίγει το θύμα, όλες τις γυναίκες, αλλά θίγει και την νοημοσύνη όλων μας. Το να καταγγείλει μια γυναίκα το βιασμό της απαιτεί θάρρος και τεράστιο ψυχικό σθένος, αφού η «ομολογία» αυτή στην αντροκεντρική κοινωνία συνεπάγεται, ότι θα αμφισβητηθούν όσα υποστηρίζει, θα είναι δακτυλοδεικτούμενη, θα απομονωθεί…Με δύο λόγια ένας δεύτερος βιασμός!

Αυτό ακριβώς έγινε και στην Αμάρυνθο. Από την αρχή οι κάτοικοι του χωριού πήραν το μέρος των βιαστών, υποστηρίζοντας ότι δεν έγινε τίποτα, κι αν έγινε κάτι, αυτό έγινε με την συναίνεση της κοπέλας. Όμως το πράγμα βρώμαγε πολύ για να κρυφτεί! Έτσι άρχισαν να σχολιάζουν την καταγωγή της κοπέλας, τη χωρισμένη μητέρα της, να μιλάνε για «ανηθικότητα», για «προκλητικότητα» και άλλες τέτοιες αηδίες γεμάτες ηθικολογίες, ρατσισμό και σεξισμό. Τόλμησαν μάλιστα να πουν ότι τους προκαλούσε σεξουαλικά, ή ακόμα ότι έθιξε τον «αντρισμό» τους . Ουσιαστικά οι κάτοικοι επικρότησαν τους βιαστές, που έσπευσαν, να αποδείξουν στην κοπέλα και στους γύρω τους «ποιος είναι ο άντρας». Επομένως δεν μπορούμε να θεωρήσουμε τυχαία την στάση τους απέναντι στις δύο διαδηλώσεις, όπου έβριζαν τους διαδηλωτές και τις διαδηλώτριες και προκαλούσαν με φράσεις όπως «καλά της κάναμε της πουτάνας», «έπρεπε να την γαμήσουμε μέχρι το μεδούλι», «έτσι θα σας ξεσκίσουμε και σας». Μιλούσαν σε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο… Ένα «Εμείς» τόσο βίαιο όσο και ο ίδιος ο βιασμός. Ο οποίος μέσα από την ταύτιση

ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ

ΑΔΕΡΦΕΣ ΜΑΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ

ΑΔΕΡΦΕΣ ΜΑΣ

ΠΑΝΤΟΥ ΤΟ ΑΛΛΟ ΜΙΣΟ
ΙΝΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΕΧΕΣΑΙ

των κατοίκων με τους βιαστές έγινε συλλογικός, διαρκής, μεθοδευμένος.

Από κοντά και τα μ.μ.ε. με την υποκριτική στάση τους που ξεπέρασε κάθε όριο χυδαιότητας. Με τη εναλλαγή των προσωπείων του ντέντεκτιβ, του ψυχολόγου, του φοβισμένου οικογενειάρχη, του δικαστή έπαιξαν και πάλι τον ρόλο τους. Την ίδια ώρα που τα μ.μ.ε. επιχειρούσαν να πουλήσουν και να αποπροσανατολίσουν μιλώντας για ένα ακραίο μεμονωμένο γεγονός, πολιτικοί, επιστήμονες και πάσης φύσεως ειδικοί και εμπειρογνώμονες απενοχοποιούσαν την κοινωνική πλειοψηφία που δείχνει ανοχή ή έχει ενεργή συμμετοχή στην διάχυτη καθημερινή βαρβαρότητα. Ουσιαστικά μετέτρεψαν για άλλη μια φορά μια ρατσιστική-σεξιστική επίθεση σε ένα «μεμονωμένο γεγονός» που περιορίζεται στα στενά όρια ενός συντηρητικού χωριού, στους δρόμους μιας πόλης, στην είσοδο μιας πολυκατοικίας, στο κρεβάτι ενός μπουρδέλου, ή στην τουαλέτα του σχολείου ενός φιλήσυχου χωριού...

Μήπως όλα αυτά τα «μεμονωμένα» περιστατικά συνδέονται μεταξύ τους;
Μήπως τελικά η Αμάρυνθος δεν είναι τίποτα άλλο, παρά το γυμνό είδωλο της κοινωνίας;

Καθημερινά συμβαίνουν τέτοια «μεμονωμένα» περιστατικά. Στους δρόμους, στην οικογένεια, στους εργασιακούς χώρους, στα σχολεία, στα σπίτια, σχεδόν σε κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής οι σεξιστικές αντιλήψεις και συμπεριφορές κυριαρχούν. Στο δρόμο και στους χώρους εργασίας τα «αθώα πειράγματα» και η σεξουαλική παρενόχληση (που στην τελική είναι το ίδιο πράγμα), η ενδοοικογενειακή - αντρική βία, οι βιασμοί σε ερημικές τοποθεσίες, στα μπουρδέλα, ή ακόμα και στο «συζυγικό κρεβάτι», οι διαφημίσεις αποτελούν πεδία όπου η γυναικεία προσωπικότητα εγκλωβίζεται και διαμελίζεται και το γυναικείο σώμα απομονώνεται και λεηλατείται

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΠΑΡΑΓΕΙ ΒΙΑΣΜΟΥΣ

ΑΞΙΕΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΞΙΕΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑΣ

εξασφαλίζοντας πολλαπλά κέρδη στους κάθε λογής «νταβατζήδες».

Σε ένα κόσμο ιδωμένο από αντρική σκοπιά, η γυναίκα αναγκάζεται να υιοθετήσει ρόλους που αποτελούν όχι μονό προϊόν των πατριαρχικών σχέσεων και θεσμών αυτής της κοινωνίας, αλλά και αναγκαία συνθήκη για τη διαιώνιση τους. Από τη γυναίκα σύζυγο-μητέρα-νοικοκυρά, στην εύθραυστη, ευάλωτη, μοναχική γυναίκα που χρήζει προστασίας και αναζητά εναγώνια την ασφάλεια της αντρικής παρουσίας. Από τη σέξι γατούλα στην αδίστακτη καριερίστρια, από τη γυναίκα πρότυπο σύνεσης, στην ψυχαναγκαστική καταναλώτρια... Σε κάθε περίπτωση όμως η γυναίκα παραμένει θήραμα.

Θήραμα για τους άντρες που εκπαιδεύονται δια βίου να είναι κυνηγοί και επιβήτορες και εξασκούνται στις «κοπέλες τους», στις «γυναίκες τους», σε γυναίκες που είτε με τον εξαναγκασμό της εξαθλίωσης είτε με τον καταναγκασμό του trafficking βρίσκονται φυλακισμένες σε μπαρ και μπουρδέλα. Χώρους που η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας είτε «επισκέπτεται» είτε ανέχεται, πάντα όμως προσποιείται ότι δεν τα βλέπει, ενώ βρίσκονται παντού γύρω μας.

Ο βιασμός (ή οι βιασμοί) της 16χρονης στην Αμάρυνθο είναι προϊόν των αξιών αυτής της κοινωνίας. Μιας κοινωνίας ρατσιστικής και πατριαρχικής, όπου η γυναίκα αποτελεί θύμα διακρίσεων και βίας. Έτσι μέσω της υποτίμησης των ζωών των μεταναστών και των μεταναστριών παράγεται το ιδανικό θύμα.. Γυναίκα μετανάστρια. Διπλή υποτίμηση, διπλή καταπίεση, διπλή εκμετάλλευση, διπλή βία.

Αμάρυνθος, «ένα όμορφο μικρό χωριό, αγγελικά πλασμένο», όπως και πολλά άλλα στην αθάνατη ελληνική επαρχία.

Ένα χωριό με μια λαμπρή παράδοση, που κρατάει από τη ναζιστική κατοχή και τον εμφύλιο, όπου ήταν ορμητήριο χιττών και ταγματασφαλιτών. Με ένα μνημείο προς τιμήν αυτών στο κέντρο του χωριού. Με προοδευτικούς άρχοντες που το '98, με απόφαση κοινοτικού συμβουλίου έβγαλαν φιρμάνι που έδινε 8ήμερη διορία στους αλβανούς μετανάστες να εγκαταλείψουν το χωριό, και σε περίπτωση που αυτό δε γινόταν, εξουσιοδοτούσε τους κατοίκους να κάνουν πράξη την απόφαση του συμβουλίου.

ΣΤΗΝ ΑΜΑΡΥΝΘΟ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΤΟ ΑΛΛΟ ΜΙΣΟ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΕΧΕΣΑΙ

ΚΑΘΕ ΑΝΤΡΑΚΛΑΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

ΕΙΝΑΙ ΒΙΑΣΤΗΣ ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΤΗΣ

Πέρα από την αλληλεγγύη στα θύματα της, η σεξιστική βία πρέπει να πάρει και τις απαντήσεις που της αξίζουν...

ΚΑΘΕ ΑΝΤΡΑΚΛΑΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

ΕΙΝΑΙ ΒΙΑΣΤΗΣ ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΤΗΣ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΡΑΤΣΙΣΤΗ-ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΕΞΙΣΤΗ

ΜΙΣΟΣ ΚΑΙ ΟΡΓΗ-ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ

ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ
p.c./l.s.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΡΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ!

η προκύρηξη αυτή μοιράστηκε τον γενάρη σε γιάννενα και αθήνα. αυτή τη στιγμή (1/02/07) βρισκόμαστε στην 65η και 49η ημέρα της απεργίας για Τ.Ζ. και Γ.Κ., αντίστοιχα...

ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΥΛΑΚΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ

Στις 6 Μάη 2006, στα πλαίσια του 4ου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ πραγματοποιήθηκε αντιπολεμική πορεία στο κέντρο της Αθήνας. Στην πορεία εκτός από τις συνιστώσες του Ε.Κ.Φ. συμμετείχαν αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, οι οποίοι επέλεξαν να συγκρουστούν με τις δυνάμεις καταστολής και επιτέθηκαν σε τράπεζες, κρατικά κτίρια, πρεσβείες κ.α. Πραγματοποιήθηκαν 17 συλλήψεις, οι περισσότερες από τις οποίες έγιναν αρκετή ώρα αργότερα σε μαγαζιά, καφετέριες και πλατείες.. .

Οι κατηγορίες που αποδόθηκαν στους συλληφθέντες ήταν κατασκευασμένες κάτι που αποδεικνύεται από την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων, καθώς και από τις μαρτυρίες των μπάτσων οι οποίες άλλαζαν ανά τακτά χρονικά διαστήματα ενώπιον των δικαστικών οργάνων...Οι κατασκευασμένες κατηγορίες σε συνδυασμό με τον χρόνο και τους τόπους των συλλήψεων αποδεικνύουν την στοχοποίηση συγκεκριμένων ατόμων από συγκεκριμένο πολιτικό χώρο. Από αυτές τις συλλήψεις, 8 άτομα διώκονται με κακουργήματα και 4 κρίθηκαν προφυλακιστέοι (εκ των οποίων ο ένας λίγες μέρες αργότερα αφέθηκε ελεύθερος με περιοριστικούς όρους).

Τα Μ.Μ.Ε. χωρίς να χάσουν ευκαιρία, επιδόθηκαν σ' έναν αγώνα κατασυκοφάντησης των αντιεξουσιαστικών ιδεών και πρακτικών επιχειρώντας να αφαιρέσουν από τις πράξεις των αντιεξουσιαστών τα πολιτικά χαρακτηριστικά και παρουσιάζοντάς τες ως εγκληματικές-αντικοινωνικές. Μέσα απ' αυτή την προπαγάνδα τα Μ.Μ.Ε επιχείρησαν να αποσπάσουν την κοινωνική συναίνεση για την περαιτέρω καταστολή όχι μόνο των συλληφθέντων αλλά και του συνόλου των αντιεξουσιαστών, καθώς και του ευρύτερου κινήματος.

Από εκείνη την ημέρα οι τρεις προφυλακισμένοι, βρίσκονται μέσα στις άθλιες συνθήκες των φυλακών, όπου κρατούνται με κατασκευασμένο κατηγορητήριο, διωκόμενοι κυρίως για την πολιτική τους παρουσία μέσα από τον αντιεξουσιαστικό χώρο και τις ιδέες τους. Το κράτος επιλέγοντας να δείξει το κατασταλτικό-πραγματικό του χαρακτήρα, βασανίζει για άλλη μια φορά αγωνιστές και τους χρησιμοποιεί για να φοβίσει-καταστείλει κάθε ενέργεια ή λόγο που κρίνει επικίνδυνο για την κυριαρχία του...

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια και έχοντας πλήρη γνώση της πολιτικής τους οντότητας, οι Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμος Κυριακόπουλος βρίσκονται σε απεργία πείνας, από τις 29/11 και 15/12/2006, αντίστοιχα. Επέλεξαν αυτό το δρόμο αντίστασης, όχι ως «τιμωρία», αλλά ως μοναδικό μέσο να επικοινωνήσουν και να αντισταθούν μέσα σε ένα σύστημα φυλακών, όπου οι αυτοκτονίες, οι βασανισμοί και οι πραγματικά άθλιες συνθήκες επιβίωσης δεν αποτελούν καν φαινόμενα άξια προσοχής για την «μη φυλακισμένη κοινωνία»... Άλλωστε «η φυλακή είναι ο καθρέφτης μιας κοινωνίας που αρνείται να δει το είδωλό της», όπως αναφέρει και στο γράμμα του ο Ταράσιο μέσα από τις φυλακές (γράμμα 4/12). Στις 10/12 και 18/12 μεταφέρονται στο νοσοκομείο των φυλακών οι δύο απεργοί

πείνας. Στις 9/1 μεταφέρονται στο γενικό κρατικό νοσοκομείο Νίκαιας, καθώς η υγεία τους έχει επιβαρυνθεί αρκετά...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ Τ. ΖΑΝΤΟΡΟΖΝΙ ΚΑΙ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 3 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΗΣ 6ης ΜΑΙΟΥ

-Στις 16/12 και 13/1 πραγματοποιήθηκαν μικροφωνικές παρεμβάσεις στο κέντρο των Ιωαννίνων από την πρωτοβουλία «αναρχικοί/ές αντιεξουσιαστές/ριες ενάντια στο βασανιστήριο των φυλακών»

-Στις 22/1 έγινε κατάληψη του δημοτικού ραδιόφωνου από αναρχικούς/ες, αντιεξουσιαστές/ριες και αυτόνομους/ες, εκπέμποντας μήνυμα για την αποφυλάκιση των 3 συλληφθέντων της 6ης Μάη.

-Στις 27/1 πραγματοποιήθηκε πορεία αλληλεγγύης στους τρεις προφυλακισμένους στα Γιάννενα. Η πορεία καλέστηκε από τους "Αλληλέγγυους/ες".

Διαμαρτυρία των κρατουμένων στις φυλακές Σταυρακίου Ιωαννίνων

Στις 6 Δεκέμβρη, 94 κρατούμενοι των φυλακών Σταυρακίου στα Γιάννενα, σε μια προσπάθεια να διαμαρτυρηθούν για τις άθλιες συνθήκες κράτησής τους, υπέγραψαν κείμενο με το οποίο ζητούσαν:

1. Άμεση αποσυμφόρηση των φυλακών
2. Άμεση βελτίωση των υγειονομικών συνθηκών
3. Άμεση βελτίωση όλων των υποδομών και λειτουργιών των φυλακών
4. Άμεση απελευθέρωση του απεργού πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι.

Οι 185 κρατούμενοι βιώνουν απαράδεκτες συνθήκες κράτησης, με σχεδόν ανύπαρκτη υγειονομική περίθαλψη και με πολλούς από αυτούς να στοιβάζονται στους διαδρόμους, ή ακόμα και στις τουαλέτες των φυλακών. Η απάντηση του διευθυντή των φυλακών σχετικά με την υπάρχουσα κατάσταση είναι χαρακτηριστική του τρόπου, με τον οποίο η εκάστοτε εξουσία αντιμετωπίζει τους έγκλειστους. Υποστήριξε πως μόνοι υπαίτιοι για την κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές είναι οι ίδιοι οι κρατούμενοι, αφού «μόνοι τους σπάνε τα παράθυρα, μόνοι τους καταστρέφουν και βρωμίζουν τους χώρους του σωφρονιστικού ιδρύματος!». Παράλληλα, τα τοπικά Μ.Μ.Ε., δήθεν ευαισθητοποιημένα για το ζήτημα, παρουσιάζουν το χτίσιμο καινούριων φυλακών ως μόνη λύση για την αποσυμφόρηση των παλιών.

Τα περισσότερα από τα αιτήματα οι κρατούμενοι δεν τα θέτουν για πρώτη φορά. Στο παρελθόν έχουν γίνει αρκετές κινητοποιήσεις και διαμαρτυρίες καθώς οι κρατούμενοι εδώ και πολλά χρόνια είναι υπεράριθμοι, οι συνθήκες διαβίωσης τους είναι ζωώδεις και παραμένουν για μεγάλα χρονικά διαστήματα χωρίς δίκες. Θεωρούμε αυτή την κινητοποίηση των κρατουμένων ιδιαίτερα σημαντική και στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες τους. Ακόμα περισσότερο όμως θεωρούμε αναγκαίο να καταδείξουμε και να αγωνιστούμε ενάντια στην απάθεια της τοπικής κοινωνίας που εθελοτυφλεί απέναντι στο έγκλημα που συντελείται καθημερινά μερικά χιλιόμετρα έξω από το κέντρο των Ιωαννίνων.

...Ζαγκλιβέρι...

Όταν το φίδι ξέρει γιατί αγκαλιάζει το σταυρό...

Το Ζαγκλιβέρι και η Γερακαρού είναι 2 χωριά έξω απ' τη Θεσσαλονίκη. Για τις υγειονομικές ανάγκες των κατοίκων υπάρχει ένα Κέντρο Υγείας και Περιφερειακά Ιατρεία. Η κατάσταση που επικρατεί στο Κ.Υ. δεν διαφέρει και πολύ απ' αυτή που υπάρχει γενικότερα στο χώρο Κρατικής Υγείας και Περίθαλψης.

Είναι ένας χώρος που οι υπεύθυνοι αρνούνται ηθελημένα να τον εξοπλίσουν, λείπει προσωπικό, διευθυντής και διάφορα τσιράκια του «χώνουν» τους συναδέλφους τους σε κακές βάρδιες κρατώντας για τον εαυτό τους εφημερίες ετοιμότητας. Οι περισσότεροι απ' τους εργαζόμενους έχουν βολευτεί σ' αυτή την κατάσταση και η λογική που επικρατεί περιορίζεται στο «ποιος νοιάζεται για τους χωριάτες».

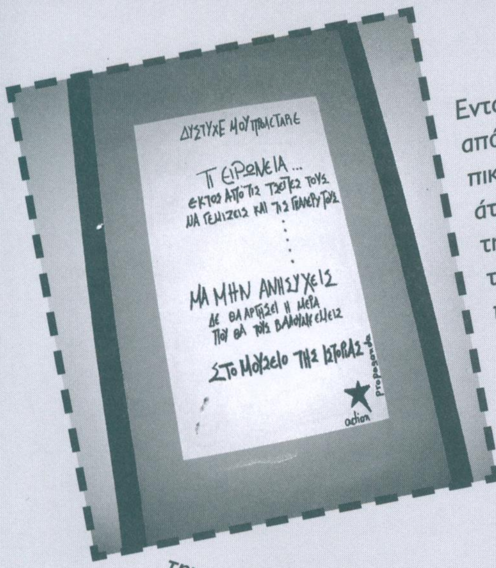
Μέχρι που κάποιοι γιατροί και νοσηλευτές αποφάσισαν ότι δεν πάει άλλο και δημιούργησαν τη «Σύσκεψη εργαζομένων», η οποία ασχολούταν με θέματα υγείας και περίθαλψης των κατοίκων. Απ' την άλλη οι περισσότεροι απ' τους κατοίκους που συμφωνούσαν με τη λογική της «Σύσκεψης» έφτιαξαν επιτροπές διεκδικώντας τον περαιτέρω εξοπλισμό του Κ.Υ.. «Σύσκεψη» και επιτροπές δεν κέρδισαν μόνο κάποια απ' τα αιτήματά τους αλλά και την κατάρριψη των όποιων διαχωρισμών που ενυπάρχουν σ' αυτές τις καταστάσεις. Ο επαγγελματίας δεν έβλεπε τον πελάτη, ενώ ο υποταγμένος ασθενής κάθε άλλο παρά κοιτούσε τον «ειδικό»- εξουσία. Και πως αλλιώς θα μπορούσαν να υφίστανται τέτοιοι διαχωρισμοί και ρόλοι όταν καταργούνται η ιεραρχία, η γραφειοκρατία και η διαμεσολάβηση στο εσωτερικό αυτών των κινήσεων και στον παράλληλο αγώνα τους.

Η σταυροφιδούσα εξουσία αντέδρασε και ο διευθυντής του Κ.Υ. έφτιαξε ένα σωματείο στο οποίο συμμετείχαν εκτός απ' τον ίδιο, τα τσιράκια του. Στο πλευρό του είχε το δήμαρχο, αφεντικά που φοβούνται μην ξυπνήσουν οι εργάτες τους, ιδιώτες γιατροί και όλοι όσοι φοβούνται μην καταρρεύσουν τα κερδοφόρα σχέδια τους.

Απ' τον Οκτώβρη 7 εργαζόμενοι –μέλη της «Σύσκεψης» διώκονται ποινικά και πειθαρχικά με βάση το Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα. Κατηγορούνται επειδή διέσυραν το Ε.Σ.Υ., επειδή μοίραζαν προκηρύξεις, επειδή προκάλεσαν το εθνικό αίσθημα βγάζοντας αφίσες γραμμένες στα ελληνικά- αλβανικά. Απέναντι στο ερωτηματικό της απόλυσης οι επιτροπές των κατοίκων συνεχίζοντας το δρόμο του αγώνα αντί αυτόν της υποτέλειας έκαναν εκδηλώσεις αλληλεγγύης, πίεσαν πολιτικούς, μάζεψαν υπογραφές και παράλληλα συνεχίζουν να απαιτούν για θέματα που σχετίζονται με την υγεία τους. Επίσης ως ένδειξη συμπαράστασης πραγματοποιήθηκαν αντίστοιχες κινήσεις αλληλεγγύης σε διάφορες πόλεις όπως Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Χαλκίδα.

Το να εκδηλώνουμε την αλληλεγγύη μας σ' αυτούς που βαδίζουν ενάντια στη διατήρηση και τα σχέδια της κυριαρχίας είναι το λιγότερο. Το να βαδίζουμε προς την ουτοπία είναι κατιτί περισσότερο.

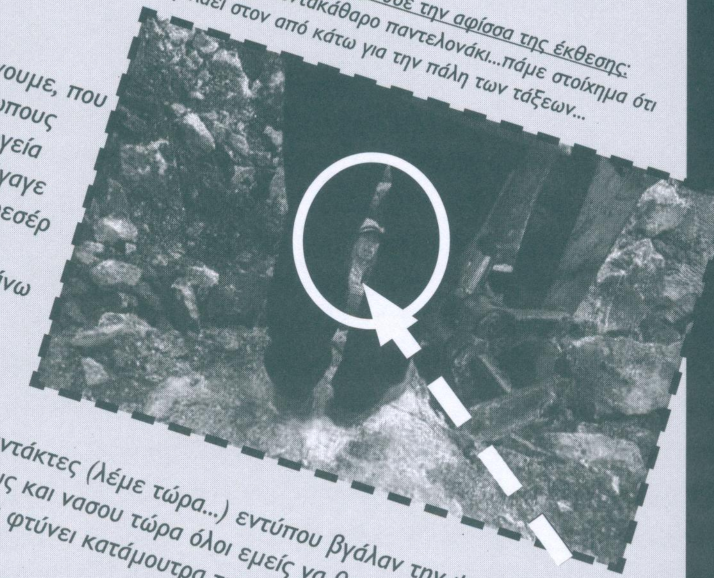
...Ζαγκλιβέρι...

Εντάξει, πρέπει να το ομολογήσουμε...λίγο τέχνη από αυτό το έντυπο λείπει. Για να πούμε την πικρή αλήθεια κάποιοι από εμάς είμαστε ολίγον τι άτεχνοι. Μα ευτυχώς οι υπόλοιποι έχουν ακόμα την κακή... συνήθεια να παρακολουθούν τα πολιτισμικά των Ιωαννίνων... όσα απέμειναν εν πάση περιπτώσει:)

Και πήγαν οι καημένοι στη δημοτική πινακοθήκη που είχε έκθεση φωτογραφίας με θέμα το "ΝΤΑΜΑΡΙ" και εκεί που ξενέρωναν τη ζωή τους με την κουλτούρα-να-φύγουμε, που απεικόνιζε λέει "άνθρωπους σίσυφους μες τα ιερουργεία της πέτρας" και που ανήγαγε τα σπασμένα απ'τα κομπρεσέρ νεύρα σε ανώτερη τέχνη... τσουπ τους σκάει το από πάνω καδράκι και τους φτιάχνει τη μέρα.

<u>η φωτογραφία που κοσμούσε την αφίσσα της έκθεσης:</u>
προσέξτε το πεντακάθαρο παντελονάκι...πάμε στοίχημα ότι δε μιλάει στον από κάτω για την πάλη των τάξεων...

Και ως υπεύθυνοι και σωστοί συντάκτες (λέμε τώρα...) εντύπου βγάλαν την ψηφιακή τους, τραβήξαν τις εικονίτσες τους και νασου τώρα όλοι εμείς να θαυμάζουμε την μόνη πραγματική τέχνη. Αυτή που φτύνει κατάμουτρα τις αφ' υψηλού ανησυχίες των αφεντικών.
Για την απονοηματοδοτημένη έκθεση της πραγματικότητας και την παρουσίαση του ταξικού πολέμου ως ένα ακόμα φωτογραφικό projekt δε θα πούμε πολλά...τα λέει όλα το καδράκι!

να ξεκινήσουμε
ταράσσοντας τις
λεπτές
ισορροπίες
της
καθημερινότητας
να επιδιώξουμε
την άρνηση
ας αφήσουμε στην άκρη
τη "συνήθεια" ή το "νόημα"...
...και ας
ξαναπιάσουμε
τα πάντα από
την αρχή...
★αυτόνομες παρεμβάσεις
...μόνες, μόνοι
και μαζί...